

יִצְחָק רַבֵּנוּ זִיל בְּפִיזֵשׁ שְׂבַבְךָ שִׁתְּהָ וְשִׁתְּהָ שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ וְגַם בְּרַ עֲמַנּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ בְּכַשׁר וְאַפְלוּ צַדִּיק גָּמוּר
בְּעֻזַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פְּנִינִים יְקָרִים מְלֻחָקְטִים כְּכַתְּבֵם וּכְלִשׁוֹנֵם
מִסְפְּרֵי רַבֵּינוּ הַקָּה וְתַלְמִידָיו זִיע"א וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נַפְשׁ כָּל חַי בְּמֵי הַנְּחָל לְנוֹבַע מְקוֹר חַכְמָה

גְּלִיּוֹן תִּי"א **וִיצָא** תִּשְׁפ"ה

טַעַמּוּ וְדַאוּ כִּי טוֹב הוּא
זַיְדֵךְ זִיל גָּמוּר בְּסַפְרֵי הַקָּה הַמְּלֵאִים כָּל טוֹב

לַע"נ הָאִי חֲסִיד מְזַקְנֵי אֲנִי"ש וּמִיֻּקְרֵי קִרְתָּא קַדִּישָׁא הַרְבַּח חֲסִיד
רַבִּי שְׁמַעוֹן יִשְׂרָאֵל בֶּן חֲסִיד ר' שְׁמוּאֵל שְׁפִירָא זַלְלָהּ"ה
שְׁחִיבְבַּ מְאֹד אֶת גְּלִיּוֹנוֹת 'טוֹעֵמִיָּה' תַּמְךָ בְּנוּ וְנִטְלַח חֶלֶק בְּתַרּוּמַת
סְכוּמִים הַגּוֹנִים לְהוֹצִאות הַהַדְפָּסָה וְהַפְּצָה - מִי יִתֵּן לָנוּ תְּמוּרַתּוֹ

לְשַׁם מַלְלָהּ (חַי מוֹהֲר"ן שֵׁנ) מְדַרְשֵׁי מְדַרְשֵׁי הַבַּיִת וְהַיְיָ הַבְּרַחְמָנִי יִתֵּן לָנוּ מִדְּרָגְתּוֹ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרָגְתּוֹ

כִּי כָל שִׁתְּהָ שְׁלֵי הִיא הַתְּעוּדָה נְפִילָא וְנוֹדָא מְאֹד וְדִרְךָ יִשְׁרָה וְנִכְוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרָגְתּוֹ

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

מה נורא המקום הזה

כָּאֱלוֹ מַחְזִיר הָעוֹלָם לְתַהוֹ וּבַהוֹ

ועל פן צריכין לנהג מורא גדול בבית הכנסת ובבית המדרש, שזהו בחינת מורא מקדש, כי בית הכנסת ובית המדרש הם בחינת מקדש מעט, כי עקר הקדשה על ידי היראה, כי על ידי היראה נתבטל הארציות כפ"ל. ועל פן צריכין לנהג מורא גדול בבית הכנסת ובבית המדרש כדי לזכות לבטל כל הארציות, שזהו עקר בחינת קדשת בית הכנסת שהמקום ההוא קדש מחמת ששם נתבטל הארציות על ידי דבורי תורה ותפלה שמדברים שם הרבה תמיד עד שנתהפך המקום למקום קדוש, כי נכלל בקדשתו יתברך, כי הארציות והגשמיות, ששם אחיזת בחינת החל והטמאה, שהוא הפך הקדשה נתבטל שם על ידי רבוי דבורי תורה ותפלה שמדברים שם תמיד, אבל עקר הבטול הוא על ידי היראה כפ"ל, על פן צריכין לנהג שם מורא גדול וכו'. וכמו שכתוב מה נורא המקום הזה וכו'. ובכלל זה מורא בית הכנסת ובית המדרש שהם מקדש מעט כפ"ל.

ועל פן אסור לדבר בבית הכנסת ובית המדרש שום שיחה בטלה, כי צריכין לדבר שם רק דבורי תורה ותפלה שעל ידי זה מעלין מיין נוקבין ועושין שלום ומתקנין כל העולמות וממשיכין לשם קדשת השם יתברך, אבל על ידי שיחה בטלה במקום קדשה כזה חס ושלום, פוגמין שם מאד כאלו רוצה להתזיר הקלקול למקומו חס ושלום, כאלו מחזיר העולם לתהו ובהו חס ושלום וכו'. ותכף כשמדבר שיחה בטלה חס ושלום, הוא פוגם בזה, וחוזר ומגביר הארציות והקלפות הנאחזין בהם חס ושלום, ועל פן פגם שיחה בטלה בבתי כנסיות ובתי מדרשות גדול מאד, כמבאר בזהר הקדוש ובכל הספרים, (ובפרט בהקונטרס מורא מקדש מהרב החסיד המפורסם מורנו הרב יוסף זצוק"ל מגיד מישרים מאוסטרך בעל המחבר ספר רב ייב"י, עין שם):

ליקוטי הלכות בית הכנסת ד' ב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָּה

כי בא השמש

חֶסֶדּוֹ יִתְבַּרַךְ מֵאִיר תָּמִיד

כי בא השמש ששקעה שלא בעונתה, זהו בחינת מה שעובר על כל אחד שלפעמים בחמלת ה' נפתח לו אור גדול ונדמה לו שבודאי יהיה איש כשר כראוי ואחר כך פתאם נחשף לו כאלו בא השמש ממש פתאם שלא בעונתה, ואז הודיעו לו ליעקב בחלום שכל זה הוא בחינת והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה, שזהו כל עבודת האדם שצריך לילך מדרגא לדרגא כמו שעולין בסלם והנה מלאכי אלקים, שהם הצדיקים עלים וירדים בו שצריך שיהיה להם כמה עליות וירידות, כי קדם העליה צריך שיהיה ירידה והירידה הוא תכלית העליה.

על כן אל ישתומם האדם ואל יפל בדעתו מכל מה שעובר עליו, על כן אל יטעה בין בעליה בין בירידה, הינו כשהוא בבחינת איזה עליה שרואה איזה ישועה והתנוצצות אל יטעה שכבר האור שלו רק ידע שעדין הוא רחוק מאד וכנ"ל. ועל ידי זה לא יפל בשרואה אחר כך שנחשף אצלו האור שהוא בחינת ירידה, כי באמת אף על פי כן האור שהאיר לו לא נכבה ולא נסתלק ממנו, כי אור חסדו יתברך מאיר עליו תמיד רק שהכל הוא בבחינת ממרחק תביא לחמה ובבחינת וירא את המקום מרחק, אבל סוף כל סוף יגמר ה' יתברך מה שהתחיל וייטיב עם כלל ישראל ועם כל אחד ואחד בפרטיות רק שצריכים להיות מצפים לישועה תמיד בבחינת וכל עין לך תצפה. וכמו שאומרים, כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועה.

ליקוטי הלכות שילוח הקן ה' י

עמוד זה נדבת הר"ר נתן קנלסקי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

ויקה מאבני המקום

לַעֲשׂוֹת אֶחָד מִכָּל הַתְּפִלָּה

ויקה מאבני המקום וישם מראשתי ודרשו רז"ל שהתחילו האבנים מריבות זו עם זו זאת אומרת עלי יניח צדיק את ראשו וכו', מיד עשאן תקדוש ברוד הוא אבן אחד. פי האבנים הם אותיות פידוע, כמו שאמרו בספר יצירה שתי אבנים בונות שתי בתים, שלש אבנים וכו'. הינו שקדם שזוכין אל הפטול אל התכלית שהוא בחינת תפלת ערבית שתקן יעקב אבינו אז, אזי האותיות והדבורים אינם מניחים את האדם לילך מהם לדבר עוד וכל אחת אומרת שישאר האדם אצלם כנ"ל.

וזה בחינת מה שהיו האבנים שהם בחינת האותיות מריבות זו עם זו זאת אומרת עלי יניח צדיק את ראשו. שכל אות ואות חפצה שהצדיק יכניס כל ראשו ומחשבתו בתוכה לבר, ויהיה נשאר שם ולא ילך לחלן לשאר האותיות, וכן כל אות ואות. אבל בזכות וכו' יעקב אבינו שזכה אז להתפטל אל התכלית ולתקן תפלת ערבית, על ידי זה עשה ה' יתברך גם, ועשה מכל האבנים אבן אחת, הינו שמכל האותיות נעשה אות אחת, הינו כנ"ל שפשוזוכין לבטול אל התכלית, אזי נעשה אחד מכל דבורי התפלה שאפלו בפעומד באות האחרון של התפלה עדין הוא באות הראשון פי כלו אחד. וזהו בחינת שנעשה מכל האבנים שהם האותיות אבן אחד הינו אות אחת פי כלו אחד. שזהו עקר תקון התפלה שזוכין על ידי הפטול וכו'. וכל זה היה במקום האבן שתיה ששם נכנס הכהן הגדול לפני ולפנים ביום הפפורים ששם עקר הפטול וכנ"ל.

ליקוטי הלכות ערבית ד' לה

טוֹעֲמִיָּה

נפתולי אלקים נפתלתי

פרשת השבוע

עֵקֶשׁ בְּלִי שׁוּם טַעַם

דַּע, שְׁעַקֵּר הַתְּחַבְּרוֹת וּדְבִקוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ הוּא עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה. כִּי הַתְּפִלָּה הוּא שֵׁעַר, שְׂדֵרְךָ שָׁם נִכְנָסִין לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וּמִשָּׁם אֲשַׁתְּמוּדְעִין לָהּ. כִּי תְּפִלָּה הִיא מַלְכוּת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב וְאַנִּי תְּפִלָּה, וְתְּפִלָּה לְשׁוֹן הַתְּחַבְּרוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב נִפְתּוּלֵי אֱלֹקִים נִפְתַּלְתִּי, תַּרְגוּמוֹ לְשׁוֹן הַתְּחַבְּרוֹת.

ליקוטי מוהר"ן תנינא פד

וְצָרִיךְ לְהִיזוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵף עַל פִּי שְׂנֵדְמָה לוֹ שְׂדִבְרֵיו אֵינָם מוֹעִילִים כָּלֵל, וְהוּא רְחוֹק מִדְּבָרֵיו מְאֹד. כִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים שְׁעוֹסֵק בְּזֶה וְעַדּוֹן לֹא פָּעַל כָּלֵל, אֵף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ לְהִיזוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל בְּזֶה כְּמוֹ הָעֵקֶשׁן מִמִּשׁ שְׁעוֹשֶׂה הַדָּבָר בְּלִי שׁוּם טַעַם, כֵּן צָרִיכִין בְּעִבּוּדַת ה', כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל שְׂצָרִיכִין לְהִיזוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת ה'. וּבְאַמַּת צָרִיכִין עֵקֶשׁנוֹת גָּדוֹל מְאֹד בְּכָל עִבּוּדַת ה', בְּכָל עוֹבְדָא וְעוֹבְדָא וּבְכָל עֵצָה וְעֵצָה, אֲבָל עַקֵּר הָעֵקֶשׁנוֹת בְּיוֹתֵר צָרִיכִין בְּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים, וְהָעַקֵּר בְּשִׁיחוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּדוֹת, כְּמִבְּאֵר בְּדְבָרֵינוּ כְּמָה פְּעָמִים. וְכְמוֹ שְׂפִירֵשׁ רַשִׁי הַנַּ"ל עַל נִפְתּוּלֵי אֱלֹקִים נִפְתַּלְתִּי, לְשׁוֹן עַקֵּשׁ פְּתַלְתוֹל, נִתְעַקֵּשְׁתִּי וְהִפְצַרְתִּי פְּצִירוֹת וְנִפְתּוּלִים הַרְבֵּה לְמָקוֹם וְכוּ'.

וְהֵבֵן הַדְּבָרִים הַיֵּטֵב אִם תִּרְצֶה לְחִיּוֹת חַיֵּי עוֹלָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַכֵּל בְּכַתְּב. וְתַפְרֵשׁ לָךְ בְּלַע"ז פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שֶׁל נִפְתּוּלֵי אֱלֹקִים נִפְתַּלְתִּי עַל פִּי פְּרוּשׁ רַשִׁי הַנַּ"ל. לְשׁוֹן עַקֵּשׁ וְנִפְתַּלְתוֹל וְכוּ'. וְאֵז תְּבִין עַד הֵיכֵן עַד הֵיכֵן צָרִיכִין לְהַתְּחַזֵּק בְּהַתְּפִלָּדוֹת וְשִׁיחוֹת בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֵף עַל פִּי שְׂתַּחֲוֶה בְּדָרְךָ עַקֵּשׁ וְנִפְתַּלְתוֹל כְּמָה פְּעָמִים בְּלִי טַעַם וְרִיחַ, כִּי לֹא בְּזֶה וְלֹא שְׂקֵץ עֲנוּת עָנִי אֵף עַל פִּי שְׂרָאוֹי לְבַזוֹתוֹ וְלִשְׂקֵצוֹ, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת.

ליקוטי הלכות תפילין ה' מג

עמוד זה נדבט הר"ר אברהם רבינוביץ הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

בעת יחם הצאן המקושרות

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְהִתְפַּלֵּל בַּחֲמִימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת

אֲשֶׁר תִּבְאֶן-הַצֹּאן לְשִׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיִּחַמְנָה בְּבֶאֱן לְשִׁתּוֹת, כִּי כִּשְׂיָבוֹאוּ שָׂאֵר הַצֹּאן קִדְשִׁים לְשִׁתּוֹת מִמִּימֵי הַתּוֹרָה וְהִדְעַת לְנֹכַח הַצֹּאן קִדְשִׁים שִׁשְׁתּוֹ כָּבֵד שֶׁזָּכּוּ כָּבֵד לְהַכִּיר הָאֱמֶת לְאִמּוֹתוֹ, וַיִּחַמְנָה בְּבֶאֱן לְשִׁתּוֹת, **שִׁיחַמְמוּ עֲצָמָם בַּחֲמִימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת דְּקִדְשָׁה בְּרִשְׁפֵי אִשׁ שֶׁלֶהֲבַת יָהּ לַעֲבֹד ה' יִתְבָּרַךְ וְלִהְתְּפַלֵּל בַּחֲמִימוֹת** וְהִתְלַהְבוֹת וְלֹא יִלְכוּ עִמּוֹ בְּקִרְיָ ח"ו בְּבַחֲיִנַת קְרִירוֹת שֶׁנִּמְשָׁךְ מִסְטָרָא דְעַמְלָק שֶׁהוּא סְטָרָא דְלָבוֹן, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדָרְךָ.

כִּי כָּל מִי שֶׁאִינוֹ יוֹדֵעַ מִנְקֻדַּת הָאֱמֶת הַנ"ל אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא אִישׁ כָּשֵׁר וְעוֹבֵד ה' יִתְבָּרַךְ וּמִתְפַּלֵּל וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, אֲבָל כָּל עֲבוֹדָתוֹ הוּא בְּקִרְירוֹת בְּלִי שׁוֹם חַיּוֹת וְהִתְלַהְבוֹת וְחֲמִימוֹת דְּקִדְשָׁה וְאִין לֵהּ יִתְבָּרַךְ שֶׁעֲשׂוּעִים מֵעֲבוֹדָה כְּזֹאת, כִּי הוּא בְּבַחֲיִנַת שְׁנָה, (כְּמִבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר, בְּהַתּוֹרָה פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּסִימָן ס'). אֲבָל יַעֲקֹב בְּבַחֲיִנַת נְקֻדַּת הָאֱמֶת הַמְּשִׁיךְ תּוֹרָה, בְּבַחֲיִנַת מְקֻלוֹת, לְהִנְהִיג הָעוֹלָם בְּשִׁכְלִיּוֹת נְפִלְאִים כְּאֵלוֹ עַד אֲשֶׁר הִצִּיג וְתַחֲבַב הַשֶּׁכֶל הָאֱמֶתִי בְּתוֹךְ רַהֲיִטֵי מַחֲיִן שֶׁל הַמִּתְקַרְבִּין אֵלָיו, עַד שֶׁכָּל הַצֹּאן קִדְשִׁים שֶׁיָּבוֹאוּ לְשִׁתּוֹת מִמִּימֵי הַתּוֹרָה לְנֹכַח הַצֹּאן הַקְּדוֹשׁ שֶׁלוֹ יִתְחַמְמוּ עֲצָמָן בַּחֲמִימוֹת דְּקִדְשָׁה, לַעֲבֹד ה' יִתְבָּרַךְ וְלִהְתְּפַלֵּל בַּחֲמִימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת דְּקִדְשָׁה, כִּי עַקֵּר חֲמִימוֹת דְּקִדְשָׁה עַל יְדֵי תְּנוּעַת הַשֶּׁכֶל הָאֱמֶת, (כְּמוֹ שְׁמִבְאָר בְּהַתּוֹרָה עֵתִיקָא בְּסִימָן כֵּא). וְזֵהוּ, וְהָיָה בְּכָל יַחַם הַצֹּאן הַמְּקֻשְׁרוֹת וְכו'.

ליקוטי הלכות מתנה ד' יד

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אָמַר רַבְּנוּ ז"ל:

פֵּאָר צוויי הָאָב אִיךְ מוֹרָא:
 פֵּאָר אַיִן גוֹי, אִין פֵּאָר
 אַיִן פֵּאָלְשִׁין גוֹטן יוֹדִין,
 זיי ווייסן גָּאָר נִיט אַזוי
 ווייט פון זייער כַּח, זיי
 זאָלן דָּאָס ווייסן, וואָלְטן
 זייא נאך עַרְגֶּער גיִווען.

~ תרגום ~

משנים אני מִפְּחָד, מגוי וממִּפְּרָסם של שָׂקָר, הם
 אינם יודעים עד היכן גדול כַּחם, אם הם היו
 יודעים, הָיָה עוד יותר גְּרוּעַ, ה' ישְׁמְרֵנוּ.

אבניה ברזל

עמוד זה נתרם לזכות החתן בן שלש לאותיות נחמן בן
 דאבא מינדל שיחי לרגל התחלת לימוד הא"ב הק'

זמני שבת קודש פרשת ויצא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:00	3:59	4:15	3:56	4:08	3:56	3:41	4:06
שקיעה ערב שב"ק	4:40	4:39	4:37	4:36	4:38	4:36	4:03	4:28
חצות הלילה	11:04	11:05	11:05	11:01	11:05	11:02	10:43	11:02
עלות השחר	5:09	5:10	5:11	5:10	5:10	5:10	5:55	5:39
עטיפת הטלית	5:32	5:33	5:34	5:33	5:33	5:33	6:25	6:05
נין החמה	6:26	6:27	6:28	6:28	6:27	6:28	7:38	7:07
סוף זמן קר"ש מג"א	8:08	8:09	8:10	8:08	8:09	8:08	8:38	8:30
חצות היום	11:31	11:32	11:32	11:30	11:31	11:30	11:51	11:48
שקיעה שב"ק	4:40	4:39	4:37	4:36	4:38	4:36	4:03	4:28
צאת השבת	5:15	5:16	5:16	5:12	5:16	5:13	4:57	5:40
צאה"ש 72 דק'	5:52	5:51	5:49	5:49	5:51	5:49	5:15	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעולה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת וישלח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש	
נב:	נג.	נג:	נד.	נד:	נה.	נה:	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א
קכט	קל	קלא	קלב	קלג	קלד	קלה	דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"א
תרמג	תרמה	תרמז	תרמט	תרנא	תרנג	תרנה	שני עמודים לקוטי תפילות לפי מהדורת תורת הנצח
קסו	קסז	קסה	קסט	קע	קעא	קעב	דף היומי גמרא בבא בתרא
תורה ב' תנינא - 'ימי חנוכה הם ימי הודאה'							התורה הזמנית